

JULIUS HELVERSCOU

Minnetale 21. november 1946 av

ARNE BUGGE

Bergingeniør Julius Helverschou døde 21. september 1946.

Han var født 3. november 1886 i Risør hvor hans far var sogneprest.

1911 tok han bergeksamen ved Universitetet.

Da han kom ut i praktisk virksomhet, fikk han som så mange andre bergingeniører på den tid arbeide med tilsyn av diamantboringer som utførtes av det svenske diamantboringsselskap.

Han ble da oppmerksom på at det måtte være en stor oppgave å ta opp arbeidet med å skape et norsk diamantboringsselskap.

Etter å ha studert diamantboring i Sverige og Tyskland, startet han i 1914 Norsk Diamantborings A/S som han var disponent for til sin død.

Det var en stor innsats for norsk bergindustri og for landet Helverschou gjorde da han startet sitt borselskap og opprettholdt dets drift i de nedgangsår som fulgte etter den første verdenskrig.

Ved siden av diamantboring etter malmforekomster ble brønnboring en betydningsfull gren av Norsk Diamantborings arbeide, og i dette virke er Helverschous navn blitt kjent langt utenfor bergingeniørenes og geologenes krets.

Mer enn 300 brønner som hver gjennomsnittlig gir noe over 1000 liter vann pr. time, er en del av Helverschous virke som minnes med stor anerkjennelse i mange byer og bygder.

For den geologiske utforskning av vårt land har det vært av uvurderlig betydning at man til enhver tid har kunnet søke bistand hos det norske borselskap. Norsk Geologisk Forening vil minnes Helverschou som en av pionerene på sitt område i forskningens tjeneste.

I foreningslivet har Helverschou aldri unnslått seg for å gjøre sin innsats. Norsk geologisk forening vil med takknemlighet minnes hans levende interesse for foreningens trivsel, i første rekke for dens økonomiske stilling. Han var i mange år foreningens samvittighetsfulle revisor. I denne egenskap innskrenket han seg ikke til den formelle kontroll av regnskapene, men kom stadig med positive forslag med sikte på å bedre og trygge foreningens økonomi, og han ofret med glede av sin tid og arbeidskraft når det gjalt å sette slike forslag ut i livet. Særlig må nevnes hans megèt vesentlige medvirkning under dannelsen av Berg- og steinindustriens gavefond til støtte for Norsk geologisk tidsskrift. I 2 år — 1938 og 1939 — var Helverschou Norsk geologisk forenings formann. Vi minnes disse årenes hyggelige „julemøter“, — det var en av Helverschous idéer at et festmøte om året ville gagne foreningen; den umiddelbare fortsettelse av denne tradisjon ble hindret av krigen.

Vi, Helverschous kolleger, har i ham tapt en god venn. I hans hjem fant vi et kjært samlingssted, og derfor vil vi minnes ham omgitt av en stor krets av bare venner.